

[Statsministeren.]

bringelse af en højere grad af ligestilling mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, mellem forskellige virksomhedsformer og mellem de forskellige boligformer.

Regeringen lægger vægt på den enighed, der er opnået mellem augustforligspartierne om, at egentlige kapitalgevinster vedrørende jord og fast ejendom skal undergives en rimelig beskatning.

Der er nu skabt grundlag for en mere stabil udvikling. Inden for denne ramme må vi videreføre bestræbelserne for at styrke dansk produktion og fremme den nødvendige tilpasning og de påkrævede strukturændringer inden for erhvervslivet, i energisektoren, på trafikområdet og i uddannelse og forskning. Det er afgørende, at det sker på en sådan måde, at vi samtidig forøger befolkningens trivsel og tryghed.

Det forudsætter et nøje samspil mellem den private og den offentlige indsats. Det er ikke noget nyt. Gennem hele dette århundrede har vi haft en udvikling, der i stigende grad er blevet præget af dette samspil – og man kunne sige af denne arbejdsdeling.

Det er et mønster for udviklingen, som har været accepteret af de partier, som har haft en afgørende indflydelse på udviklingen i denne periode. Det er dette mønster, som har været med til at forme det nuværende samfund, hvor den offentlige indsats på mange, mange områder er en forudsætning for udvikling også i erhvervslivet.

Det betyder ikke, at alle de partier, jeg her taler om, har haft samme opfattelse af, hvor grænserne skulle trækkes. Regeringen mener, at stat og kommuner løser en lang række vigtige opgaver til gavn for både erhvervslivet og de enkelte borgere. Den service ønsker vi ikke at forringe. Hensynet til betalingsbalancen nødvendiggør imidlertid, at vi begrænser den samlede efterspørgsel. Derfor har vi accepteret, at der ikke i den nuværende situation sker en udvidelse af de opgaver, den offentlige sektor skal løse.

Vi mener, at lønmodtagernes rolle i produktionslivet bør styrkes afgørende ved gennemførelsen af en effektiv medejendomsret og medbestemmelsesret. Også på det område er der forskel i den idémæssige opfattelse mellem partierne.

Men med de forskelle, der nu engang er, så har vi kunnet samles om en økonomisk politik, der bygger på samspil mellem privat og offentlig indsats.

Vi har i mange år på den såkaldte venstrefløj haft partier, som ønskede på afgørende måde at bryde med dette mønster. Det nye er, at vi i dag også har et parti på den yderste højrefløj, som helt vil bryde med den hidtidige udvikling ved at knække ryggraden på den offentlige indsats i samfundet. For det er helt åbenbart, at hvis stat og kommuner berøves halvdelen af deres indtægter eller mere, så bliver det umuligt for dem at løse deres hidtidige vigtige opgaver i samfundsudviklingen.

Vi modsætter os ikke besparelser på de offentlige budgetter. Vor deltagelse i de senere års forlig viser det klart. Men vi er imod nedskæringer, som forringer nødvendige ydelser til befolkningen, og som forøger uligheden i samfundet.

Det er derfor regeringens håb, at det fortsat vil være muligt at samle et bredt flertal i Folketinget om at videreføre det hidtidige mønster og også at foretage en afvejning mellem privat og offentlig indsats, som ikke svækker solidariteten mellem mennesker.

Industrien, og ganske særlig eksportindustrien, vil indtage en nøgleposition i de kommende års udvikling.

Dansk industri kan ikke forvente en rigelig tilgang af billige produktionsfaktorer. Den må satse på dygtige og initiativrige medarbejdere og virksomhedsledere og en effektiv udnyttelse af de fordele, vor særlige erhvervsstruktur giver os.

Det kan og bør vi bidrage til ved at videreføre fempartiforligets investeringsfremmende foranstaltninger, ved at tilbyde teknologisk og